

РЕШЕНИЕ

№ 7237

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 05.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **2873** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Ц. П. К. от [населено място], [улица], С.- град, срещу Решение № 1040-21 -143/ 22.02.2023 г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /НОИ/ - С., с което е оставена без уважение жалбата на К. срещу задължителни предписания № ЗД-1-21-01282838/16.01.2023 г., издадени от ТП на НОИ С. град, в частта му с която са потвърдени предписанията по п. 2- 6.

Жалбоподателят изрично уточнява, че не оспорва пред Съда Решение №1040-21 -143/ 22.02.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С.- град, в частта с която са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01282838/16.01.2023г. , по пункт 1- за м.11.21г.

В жалбата са наведени доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Излагат се съображения, че жалбоподателят е изпълнил вменените му задължения за подаване на декларации по образец № 1 и 5 съгласно приложения № 1, 2 и 3 за самоосигуряващо се лице. Твърди се, че системата на НАП неправилно е отхвърлила подадените декларации. Счита се, че се касае за грешка в системата. Иска се отмяна на обжалваното решение и на процесните задължителни предписания.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Излага съображения, че е изпълнил вменените му задължения. Моли съда да

отмени решението, както и процесните задължителни предписания.

Ответникът директорът на ТП на НОИ – С. – град, чрез процесуалния си представител юрисконсулт А. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно и своевременно призована, не изпраща представител за участие в съдебното производство и не ангажира становище по спора. Съдът след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят Ц. П. К. е декларирал начало на осигуряване, като самоосигуряващо се лице- земеделски производител, считано от 06.05.2020г., за рисковете инвалидност, поради общо заболяване, за старост и смърт, за общо заболяване и майчинство. Не е декларирано прекратяване на осигуряването.

На осн. чл. 107 от КСО със Заповед №ЗР-5-21- 01245709/01.12.2022г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО било възложено извършването на проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на осигурителя по повод писмо с вх. № 1059-21-20353#2/1012-21-1502#1 /16.11.2022г. за извършване на проверка за лицето Ц. К., като самоосигуряващо се лице, за периода 01. 01.2021 г. до 31.05.2022г. към които дати не било декларирано прекратяване на осигуряването от К..

При извършената проверка в електронния регистър на болничните листове за Ц. К. било установено, че за периода от 01. 01.2021г. до момента на проверката били издадени следните болнични листове Е20212681326 за периода 02.11.2021г. - 15.11.2021 г.;Е20213329352 за периода 15.11.2021г.-09.12.2021г.; Е20213398220 за периода 12. 12.2021г. - 08.01.2022г.; Е20213398431 за периода 09.01.2022г. - 28.01.2022г.; Е20212385122 за периода 07.09.2022г. - 12.10.2022г.; Е20212385295 за периода 12.10.2022г. - 15.11.2022г.

При извършване на проверката в информационната система на НОИ било констатирано, че за месец 01.2022г. / и за м. 11.2021г./ подадените данни с декларация обр. 1 съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО са некоректни, без отразени дни в болнични, а за месеците 12.2021г.; 04.2022г.; 06.2022г.; 07.2022г.; 08.2022 и 09.2022г. липсвали подадени данни с декларация обр. 1 съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО от Ц. К..

С оглед изясняване на релевантните факти и обстоятелства от контролните органи на ТП на НОИ - С. град, с писмо, изх. № 1012-21 -58# 1/25.01.2023г. / до ТД на НАП - С. град, поискали предоставяне на информация от ТД на НАП, подавани ли са коректни данни с декларации образец № 1 на основание чл. 5, ал. 4 от КСО от Ц. П. К., периодите: 01.11.2021г. - 30.11.2021г. с код за “Вид осигурен” - “13”, с месечен осигурителен доход в размер на 19.10 лв. за 1 отработен ден, с осигурителна вноска в размер на 18,3% и 21 работни дни с обезщетение за временна неработоспособност; 01. 01.2022г. – 31.01.2022г. с код за “Вид осигурен” - “13”, с месечен осигурителен доход в размер на 84 лв. за 16 отработени дни, с осигурителна вноска в размер на 18,3% и 4 работни дни с обезщетение за временна неработоспособност; 01.12.2021г. - 31.12.2021 г. с код за “Вид осигурен” - “13”, с месечен осигурителен доход в размер на 00,00лв. за 20 работни дни с обезщетение за временна неработоспособност; 01.04.2022г. - 30.04.2022г. с код за “Вид осигурен” - -13”, е месечен осигурителен доход в размер на 710 лв. за пълен отработен месец, с осигурителна вноска в размер на 18,3%; 01.06.2022г. - 31.08.2022г. с код за “Вид осигурен“ - “13“, с месечен осигурителен доход в размер на 710 лв. за пълни отработени месеци, с осигурителна

вноска в размер на 18,3%; 01.09.2022г. - 30.09.2022г. с код за “Вид осигурен“ - “13”, с месечен осигурителен доход в размер на 106,50 лв. за 3 отработени дни, с осигурителна вноска в размер на 18,3% и 17 работни дни с обезщетение за временна неработоспособност.

С писмо, изх. № 13-44-00-149#2/27.01.2023г. /л.12/ на ТД на НАП - С. град, офис „Н.“, същите посочили, че след извършена проверка на данъчно – осигурителното досие на жалбоподателя К. било установено, че:

1. Имало данни за подадена декларация образец № 1 за м. 11.2021 г. обработена с протокол изх. № 222272100302757/23.12.2021г., като в декларацията били вписани данни в т. 12 /вид осигурен/ - „13“, в т. 16.1. /отработени дни/ -1 ден, в т.16.2 /дни във временна неработоспособност/ - 21 дни, в т. 21 /осигурителен доход, върху който се дължали осигурителни вноски/ - 420 лв., в т. 22/осигурителни вноски за фонд ДОО за сметка на осигуреното лице/ -18.3%, в т. 22.1 /осигурителни вноски за фонд 30 за сметка на осигуреното лице/ - 8% и в т. 26 /осигурителни вноски за фонд УПФ за сметка на осигуреното лице/ - 5 %. След изискано копие на подадената декларация от данъчно осигурителното досие на лицето било установено, че данните, въведени в информационната система били идентични с тези на представения хартиен носител.

2. Имало данни за подадена декларация образец № 1 за месец 01.2022г. обработена с протокол изх. № 222272200047888/24.02.2022г. В декларацията били вписани данни в т. 12 /вид осигурен/ - „13“, в т. 16.1 /отработени дни/ - 20 дни, в т. 21 /осигурителен доход, върху който се дължат осигурителни вноски/ - 420 лв., в т. 22 /осигурителни вноски за фонд ДОО за сметка на осигуреното лице/ - 18.3%, в т. 22.1 /осигурителни вноски за фонд 30 за сметка на осигуреното лице/ - 8 % и в т. 26 /осигурителна вноска за фонд УПФ за сметка на осигуреното лице/ - 5%. След изискано копие на подадената декларация от данъчно осигурителното досие на лицето се е установило, че данните въведени в информационната система били идентични с тези на представения хартиен носител.

3. Съгласно извършена справка в ИС на НАП било установено, че има данни за подавани декларации образец № 1 за месец април 2022г., месец юни 2022г., и месец август 2022г. по електронен път с персонален идентификационен код - същите били отхвърлени поради некоректен ЕИК по Булстат съгласно протоколи: И.. № 22000223991303/24.05.2022г. за месец април 2022г.; И.. № 22000224288159/24.07.2022г. за месец юни 2022г.; И.. № 22000224565032/25.09.2022г. за месец август 2022г.

4. За периодите месец декември 2021г., месец юли 2022г. и месец 09.2022г., няма данни за подадени и обработени декларации образец № 1.

На осн. чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО и чл. 37 от Инструкция № 1 от 03.04.2015г. за реда и начина за осъществяване на контролно – ревизионна дейност от контролните органи на НОИ на жалбоподателя Ц. П. К. били издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01282838/16.01.2023г. /л.21/ от старши инспектор по осигуряването в ТП на НОИ С. – град за коригиране на подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за месеците 11.2021г.; 01.2022г. и за подаване на данни за месеците 12.2021г.; 04.2021г.; 01.06.2022г. – 31.08.2022г. и 09.2022г. , като самоосигуряващо се лице.

С жалба, вх. № 1012-21-58/20.01.2023г. Ц. К. е оспорил по административен ред Задължителни предписания № ЗД-1-21-01282838/16.01.2023г.

След разглеждане и обсъждане на доказателствата по административната преписка, с атакуваното в настоящото производство Решение № 1040-21 -143/ 22.02.2023 г.

Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /НОИ/ - С., е отхвърлил жалбата на К. и е потвърдил Задължителни предписания № ЗД-1-21-01282838/16.01.2023 г., издадени от ТП на НОИ С. град.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства. В съдебно производство са представени и приети по делото допълнително ангажирани от страните доказателства, в т.ч. обратни разписки; протоколи и справки на НАП, разписки от Изипей. В изпълнение на протоколно определение от 01.06.2023г. по адм. д.№2873/2023г. с писмо № 13-44-00-1091/#2/15.06.2023г. от НАП С. офис Н. е представена допълнителна информация за подадени осигурителни декларации обр. 1, ведно с приложения /л.102-122/, като от същите е видно, че впоследствие част от задължителните предписания са изпълнени от жалбоподателя, тъй като са подадени и съответно обработени осигурителни декларации обр.№ 1 за м.01. 2022г., за м. 04.2022г., за м. 06.22г. /а и за м. 11.21г./ - съгласно протоколи от 21.04.2023г. Осигурителните декларации са подадени на място в деловодството в офис „Н.“ на ТД на НАП- С.,с молба от 20.03.2023г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно– производствените правила и материално– правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение и потвърдените с него задължителни предписания са издадени от компетентни административни органи. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО компетентният орган да се произнесе по жалба срещу задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО по аргумент на чл. 117, ал. 1, т. 3 КСО е ръководителят на ТП на НОИ - в случая директорът на ТП на НОИ – С.-град, а издаването на задължителни предписания от контролен орган - инспектор по осигуряването в ТП на НОИ - С.-град, е в съответствие с чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО и чл. 2, ал. 1 от Инструкция за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на НОИ. Оспореният административен акт притежава законово изискуемото съдържание, тъй като в него са изложени фактическите и правни основания за издаването му. Както вече беше посочено, съгласно чл. 117, ал. 1, т. 3 КСО пред ръководителя на съответното ТП на НОИ се подават жалби срещу задължителни предписания на контролните органи по чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО . Ръководителят на ТП според ал. 3 на чл. 117 от КСО се произнася по жалбите с мотивирано решение, което именно е актът, подлежащ на обжалване пред административния съд (чл. 118, ал. 1 от КСО). Задължителните предписания са за корекция на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и за подаване на данни, които осигурителите и самоосигуряващите се лица подават в НАП, относно осигурителния доход и осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване. Те са за подаване на декларация образец 1 с код корекция и за подаване на декларация обр.1 с редовен запис от жалбоподателя като

самоосигуряващо се лице, според указанията за попълване на декларация образец 1 в приложение 1 към чл.2, ал.1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. При издаването на задължителните предписания са спазени административнопроизводствените правила. Задължителните предписания са потвърдени с оспореното решение. В последното са изложени подробни фактически и правни изводи, формулиран е диспозитив, съдържа информация за реда, срока и съда, пред който подлежи на обжалване, датирано и подписано е. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Правомощията на контролните органи по чл. 107 от КСО са регламентирани в чл. 108, ал. 1 от КСО и Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност на контролните органи на Националния осигурителен институт /Инструкция № 1/. Съгласно чл.108, ал.1, т.3 КСО контролните органи на Националния осигурителен институт при изпълнение на служебните си задължения: дават задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване и дейността, възложена на Националния осигурителен институт. Съгласно чл. 37 от Инструкция № 1, при нарушаване на разпоредбите на нормативните актове по ДОО, включително и на сключените за съответната година договори за провеждане на дейността по профилактика и рехабилитация, Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и Наредбата за реда и начина за информироване на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя във връзка с възложените на НОИ дейности контролните органи по чл. 3, т. 1 и 3 дават задължителни предписания на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване. Задължителните предписания се дават на осигурителите, изпълнителите на дейността по профилактика и рехабилитация, осигурените и самоосигуряващите се лица, както и на други лица, допуснали нарушенията.

По делото не е спорно, че жалбоподателят Ц. П. К. е декларирал е самоосигуряващо се лице/ земеделски производител/, считано от 06.05.2020г., за рисковете инвалидност, поради общо заболяване, за старост и смърт, за общо заболяване и майчинство. Не е декларирано прекратяване на осигуряването.

Съгласно чл.4, ал.3, т.4 от КСО, регистрираните земеделски стопани са задължително осигурени за инвалидност поради общо заболяване за старост и за смърт.

По смисъла на §1, ал.1, т.5 от ДР на КСО регистрирани земеделски стопани и тютюнопроизводители са физическите лица, които произвеждат растителна и/или животинска продукция, предназначена за продажба, и са регистрирани по установения ред.

Съгласно чл.10 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

По силата на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, „Осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и

чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5. Самоосигуряващите се лица се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски по чл. 6, ал. 8, а лицата по чл. 4, ал. 9 и чл. 4а се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски.

Съгласно чл.2, ал.1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /Наредба № Н-13/ самоосигуряващите се лица или упълномощени от тях лица подават в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите декларации по образец № 1, 3 и 5 съгласно приложения № 1, 2 и 3. По силата на чл.4, ал.1, т. 5 от Наредба № Н-13 Декларация образец № 1 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от задължените лица по т. 1, 2 и 3 само след издадени задължителни предписания от контролните органи на Националния осигурителен институт, когато декларацията се подава след 30 април на годината, следваща годината, за която се отнася, и не съдържа данни за осигурителен стаж, зачетен по реда на чл. 9, ал. 3 от КСО, данни само за здравно осигуряване или данък по чл. 42 от ЗДДФЛ; декларация образец № 1 се подава без издаване на задължителни предписания, когато в хода на проверка или ревизия органите по приходите служебно установят обстоятелства по чл. 103, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или установят, че декларация не е подадена или не е следвало да бъде подадена.

Според нормата на чл. 54к КСО отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. В този смисъл преценката на правото на парично обезщетение се извършва от компетентния административния орган на база данните, съдържащи се в гореизброените източници на информация.

По делото е установено, видно и от писмо изх. № 13-44-00-149#2/27.01.2023г. /л.12/ на ТД на НАП - С. град, офис „Н.”, че декларациите образец № 1 за м. 04, м. 6 и м. 8. 2022г. са със статус на отхвърлени, а за месеците 12. 21г., 07. 2022г. и 09. 2022г. не са

подавани от жалбоподателя декларации обр. № 1. Съгласно Констативен протокол № КП – 5-21-01282833/16.01.2023г. подадените от жалбоподателя данни с декларация обр. № 1 за м. 01.22г. са некоректни, с неточно отразен осигурителен доход и дни в болнични.

Следователно са били налице условията и основанията за издаването за задължителните предписания по отношение на Ц. П. К. за коригиране на подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за м. 01.2022г. и за подаване на данните за месеците 12.2021г.; 04.2021г.; 01.06.2022г. – 31.08.2022г. и 09.02.2022г., като самоосигуряващо се лице в указания 20 дневен срок. Задължителните предписания са форма на административна принуда, която има за цел да отстрани отклонения от предписаното на задължените субекти поведение. Предоставени са на контролните органи, за да постигнат съответствие между правно дължимото и фактическото, при което се удовлетворява обществен интерес от съблюдаване установения ред на държавно управление в областта на осигуряването. Несъмнено задължен да представя надлежна информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за м. 12.2021г.; м. 01.22г.; м. 04.2021г.; 01.06.2022г. – 31.08.2022г. ; 09.02.2022г. с код за „Вид осигурен“ – „13“ с подаване на декларация е жалбоподателят К. тъй като същото лице се явява самоосигуряващо се лице. След като за лицето са възникнали задължения да заплаща осигурителни вноски, то съответно е възникнало и задължение да представя декларация Образец 1, а при неправилно подадени данни за съответните периоди и да коригира вече представените по реда на Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. След като не е спазен установения от закона ред за деклариране за процесните периоди, то не може заплатени осигурителни вноски /съгласно представените в съдебно производство доказателства за извършени плащания, а именно разписки от Изипей/ да заместят това деклариране.

Поради всичко изложено съдът намира, че при издаване на процесното решение не са допуснати процесуални нарушения, като същото е в съответствие и с материалноправните разпоредби. Оспореното решение, както и потвърдените с него задължителни предписания, съответстват и на целта на закона.

Издадените задължителни предписания и потвърждаващото го решение са законосъобразни по всички критерии на чл.146 от АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед правната и фактическа сложност на делото намира, че жалбоподателят следва на основание чл.

78, ал.8 от ГПК, вр. чл.37 от ЗПП, вр. чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на по 100лв.

По изложените съображения и на основание чл.118, ал.3 КСО във връзка с чл.172, ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. П. К., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], [улица], С.- град, срещу Решение № 1040-21 -143/22.02.2023 г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /НОИ/ - С.- град, с което е оставена без уважение жалбата на К. срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-01282838/16.01.2023 г., издадени от старши инспектор по осигуряването в ТП на НОИ С. - град, в оспорената му част.

ОСЪЖДА Ц. П. К., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. – град, 100 лева разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: